

گاهنامه اجتماعی پژوهشی ادبی تابش

[شماره چهارم]

بیانار ۱۴۰۲

آذچه در این شماره
خواهیم خواند :

ارزشیابی باطعم شکلات | معلم واقعی | مغز من در گذر زمان

بسم الله الرحمن الرحيم

معلّم، يعني آن کسی که
می‌تواند خصوصیات اخلاقی
خوب را در بچه پرورش
دهد؛ معلومات خوب را؛
فکر کردن را؛ استقلال رأی
را به کودک بیاموزد.

آیت الله خامنه ای

(مدظله العالی)

۱۳۷۸/۰۲/۱۵

سخن

مدیرمسئول و سردبیر

امام علی علیه السلام می فرمایند:

به راستی که دانش، مایه حیات دلها، روش‌کننده دیدگان کور و نیرویخش بدنها ناتوان است.

آموزش و پرورش نیازمندان متفکرانی است که در عرصه‌ی علم و عمل و تلاش در جهت هم‌افزایی آن‌ها تلاش کنند و این مهم، تنها زمانی امکان‌پذیر است که بستر انتشار نتایج این تلاش علمی به اطلاع صاحب‌نظران برسد و در معرض نقد و گفت‌وگو قرار گیرد. نشریه‌ی اجتماعی پژوهشی تابش، نشریه‌ای است که سعی دارد بستری برای دغدغه‌های صاحب‌نظران تعلیم و تربیت در ارتباط با موضوع نشریه فراهم نماید و تسهیل گر عرصه‌ی عمل باشد. دانش و محتوای آن می‌تواند به عنوان برنامه‌ای علمی و کامل به شکل سخاوتمندانه‌ای در دست دانشجویان معلمان، معلمان و دوستداران تعلیم و تربیت قرار گیرد و از جان و وجود آن مسائل و مشکلات موجود حل شود.

چهارمین شماره گاهنامه تابش که هم‌اکنون از محضر دیدگان اساتید، معلمان و دانشجویان می‌گذرد؛ حاصل تلاش جمعی از دانشجویان سراسر کشور در رشته‌های مختلف است که امیدواریم گامی هرچند کوچک در راه ادب و علم برداشته باشیم.

نشریه از ابتدا با فصل تابستان آغاز شد و سپس شماره‌های بعدی آن به ترتیب با فصل پاییز، زمستان و هم اکنون بهار همراه بود و تابش همیشه در خشان، شاهد چهار فصل زیبای طبیعت بود.

در آخر، از تمامی همکاران و افرادی که با هم‌فکری و نظرات علمی و تخصصی خود مارا در این چهار فصل زیبا و هدفمند یاری کردند کمال تشکر و قدر دانی را به جا آورده و آرزوی موفقیت، شادکامی و تندرستی برای تک‌تک بزرگواران از پروردگار عالمیان مسئلت داریم.

زهرا فخارزاده نایینی
مدیر مسئول و سردبیر نشریه تابش

سالنامه

گاہنامه اجتماعی - پژوهشی - ادبی تابش

صاحب امتیاز: دانشگاه فرهنگیان، انجمن علوم تربیتی، مرکز امام خمینی (ره) کاشان

شماره مجوز: ۵۰۴۰۰/۱۲۶/۲۱۰

شماره چهارم / بهار ۱۴۰۲

دست اندر کاران این شماره:

مدیر مسئول و سردبیر: زهرا فخارزاده نایینی

نااظر کیفی: نیما فرهمندیان

ویراستار: فاطمه ابن علی

طراح و صفحه آراء:

امیرمحمد بهارلوئی، بهار رضازاده

کارشناس مشاور مذهبی: نفیسه میرعسکری

روابط عمومی:

زهرا هاشمی نژاد، مهدیه قادری

تیم مصاحبه: زهرا فخارزاده نایینی، ثنا آدادک

هیئت تحریریه:

کارگروه تخصصی ادبیات:

فاطمه ابن علی، زهرا سورانی، فاطمه درون جلالی

کارگروه تخصصی آموزش ابتدایی:

سحر صیادی، بهاره سلمانی، صبا زادحمدی

کارگروه تخصصی کودکان با نیاز ویژه:

مونا حدادی، الهه خادم حضرتی

کارگروه تخصصی علمی پژوهشی:

نیما فرهمندیان، زهرا فخارزاده نایینی

کارگروه تخصصی دینی و اعتقادی: استاد نفیسه میرعسکری

پرس

مطالب

بـهار ۵

خوش بـاش! ۶

نیسان آبـی ۷

ارزشیابی با طعم شکلات ۸

من نمـی خواـم بـرم مـدرـسـه ۱۰

معـلـم وـاقـعـی ۱۲

مـغـزـ من در گـذـرـ زـمـان ۱۳

نمـازـ فـارـسـی! ۱۵

اختـلالـ دقـتـ دـيـدارـی ۱۶

چـگـونـگـی بـرـطـرفـ کـرـدن اـضـطـرـابـ دـانـشـآـمـوزـان ۱۸

نـحـوـ والـی ۱۹ هـمـبـ

بهار

اما بر خلاف آدمها، مهاجرین آسمان
نیک می‌دانستند که سرودشان را
پیشکش بهار سازند و بهتر از آنان،
درخت گیلاس و صبا بودند که به یمن
رسیدن بهار؛ عطر عشق را پراکنده می‌
ساختند. شکوفه در نوازش صبا می‌
رقیصید، آسمان به شوق آمدنش اشک
می‌ریخت، ارکستر چلچله‌ها نوای
رسیدنش را سر می‌دادند. او پنجه را
گشود، دست بر جبین گذاشت و با
لبخند گفت: آری بهار آمده است ...

فاطمه درون جلالی
مرکز امام خمینی (ره) کاشان

سال‌ها بود که سرسپرده شده بود.
بر گل‌سر صورتی رنگش و هر سحر
بوسه‌های سخاوتمندانه‌اش را پیش
کش عطر خوش گیسوانش
می‌ساخت. او نیز دلبرانه در
شارات‌های عاشقانه‌ی باد
سحر، به رقص درمی‌آورد، شاخه‌
های به شکوفه نشسته‌اش را، آدمیان اما
فارغ از تماشای عاشقانه‌های بادصبا و
درخت گیلاس، رختهای کهنه‌شان را
نو می‌ساختند و می‌چیدند سفره‌ای با
هفت برکت اما شاید به فراموشی
سپرده بودند که برکت عشق را نخست
بگذارند میان زرق و برق هفت‌سینشان.
خیابان‌ها مملو از رهگذر بود و آسمان
سرشار از مهاجر؛ مهاجرین که پرزنان
نوای بهار را زمزمه می‌کردند در آسمانی
نیلگون.

بهار، چمدان سبزرنگش را بر زمین تازه
شکوفا شده گذاشته و دست بر کمر به
تلاطم پیش از آمدنش می‌نگریست؛
شاید آدمیان بی خبر بودند که
اویی که به پاس آمدنش جشن
می‌گرفتند چند شب و چند
روز را در گوشه‌ای با لبخندی
ملیح نظاره گرshan است.

خوش باش!

باید تاکنون این حدیث حضرت علی علیه السلام را شنیده باشید که می فرمایند: «إِنَّهَا تَمَرَّ مَرَّ السَّحَابَ؛ فَرَصَتْهَايَ نِيكَ رَا غَيْمَةً بِشَمَارِيدٍ؛ بِهَدْرَسْتِيَ كَهْ فَرَصَتْهَا مَانِندَ گَذَرَ كَرْدَنَ ابْرَ مَيْ گَذَرَد»؛ بحث از عمر و فرصت ها، بخشی بسیار فراگیر و گسترده و مهم است که در ادبیات نویسندها و شاعران بزرگی به آن توجه و به قول عطار: «جمله يك ذاتست اما متصف جمله يك حرف و عبارت مختلف»، هر یک از آنها با زبان مخصوص به خود بیان داشته‌اند. لحظه به لحظه از بالرزش ترین نعمتها، که می گذرد، برای خود جهانی است که باید همان لحظه رازندگی کرد؛ چه این که آن لحظه به شادی بگذرد و چه آن لحظه به غم ولی انسان باید در هر حالی به شادی و خوشی که او را و ذات او را سرشار از یار ازی می‌کند، بگذراند. مهم است که بدانی در آن لحظه‌ای که به خوش باشی ایام می‌پردازی، آیا این خوش باشی در راه وصال کمال و رسیدن به معشوق است و برای اوست یا این خوشی در راهی است که انسان را از وصال یارش دور می‌سازد. در ادامه هم به ایاتی از شاعران بزرگ که در این باره در سفته‌اند، می‌پردازیم.

لار دوست یاتا عنسم فردا نخوریم
فردا که لازم نیز پر کنسرد کندریم

وینیک دم عمر را غیمت شریم
با هفت هزار سالها کسر به سریم

خیام

ولی دلم تزویر مکنیم پر کار فریم کار
که به تلیس دیل دیو مسلم که شود
چو که هنرها سر در که موجب حریم شود

حافظ

دلند که خوشی خوشی کشاند
شکر هر دم شکرستاند

مولوی

حافظی خور و زن رکن سرمه خوش باش
لاسم اعظم بکند کار خود لار دل خوش باش
عشق می ورزم و ایم که لیز فخر شریف

خوش باش که هر که رلز دلند
شیرینیم پر شکر تو باش شکر

فاطمه ابن علی
مرکز امام خمینی (ره) کاشان

STOP

نیسان آبی

نویسنده:

زهارسانی

پردهس حضرت فاطمه الزهراء(س) استان اصفهان

یک چارتبندی با پس زمینه آبی
مالیم تصویرسازی کردم، اول از همه مدیر
راضی شدم بود پویشی برای جمع‌آوری
کمک‌های مردمی راهنمایی کنیم تا
امثال علیرضا زودتر درمان بشود. اداره
هم قول داده بود با نزدیک‌ترین مراکز
شهر قرارداد بینند؛ با مادر علی حسای
صحبت کردم و او نوید اتفاق‌های خوبی
را به من داد، پذیرفته بود باید توجهش را
تقسیم کند و مشکلات خانه را با مشاور
خانواده در میان بگذارد. وقتی به او گفتم
علی در تفکیک حروف مشابه پیشرفت
کرده‌است، اشک در چشم‌ها یش جمع
شدید بود و من آن لحظه فکر کردم مادر
بدون عجب حس عجیب و غریبی است!

محمد با پدرش برگشته بود خانه و من
مجدد مرور کردم «پسر کونداردن شان
از پدر؟». بی‌شک این همه ادب و
شخصیت محمد برگفته از برخورد و
تربيت فوق العاده پدرش بود. این
خانواده دو نفره، تنها اتباعی نبودند که در
این مدرسه سرستخته برای مهارت
آموزی و پیشرفت در دروس تلاش می
کردند. یکی‌یکی فکرها منظم شدم بود و
رسیده بود به ابوالفضل؛ پلکهایم از
شدت سردرد داغ شدم بودند، مرور کردم:
«ابوالفضل...، فرزند هفتم خانواده؛ پدر
باربر، مادر خانهدار، دوست برادر و چهارتا
خواهر، به اسم‌های مریم، فاطمه،
مرضیه، مینا، محسن و محمد؛ همه
ازدواج کردنده به جز محمد و ابوالفضل؛
مدیری که انتظار دارد در کمتر از دو ماه
ابوالفضل عاشق درس و مدرسه شود و
ابوالفضلی که از کتاب‌هایش تفر دارد و
تهدید به اخراج شده و منی که معتقد
بودم تا احساس نیاز نکند به درس رو
نمی‌آوردا! این یک فکر نظم نمی‌گرفت؛
دستم را پایین تخت کشیدم و گوشیم را
پیدا کردم؛ نور زیادش درد را تشدید
کرد. نور صفحه را کم کردم و ساعت را
دیدم: ۲۰۰۰ بود؛ نگه‌میدم چطور خوابم

برد.
ادame دارد... .

سلطان جاده‌ها! قسمت دوم

سردرگم بودم؛ ابوالفضل منتظر تلنگری بود همین‌طور که دستانم را خیس می‌کردم، به تا از کلاس فرار کند؛ سعی می‌کردم در عین آینه‌ای زل زدم بودم که از شدت لکه‌های آب صمیمیت، جدی باشم تا به خودش اجازه پاشیده شده به آن دیگر شبیه آینه نبود.

ندهد هر کاری را سر کلاس انجام دهد اما با جیغ ابوالفضل، گیره روسربایم را که باز گویا چندان هم موفق نشدم کلافه با کردم بودم و سعی در مرتب کردنش داشتم، از لبخندی که سعی در حفظ کردنش داشتم، دستم افتاد و گم شد. پوفی کشیدم و به دفتر تک‌تک بچهها را برسی کردم. پسرچهای که به طرف برادرش پرواز می‌کرد، حال علیرضا روز بیرون داشت بدتر می‌شد و نگاه کردم چاره‌ای نبود. شانه بالا انداختم و کمک هزینه‌ای برای بردنش به مرکز پر روسای را یک دور، دور گردئم پیچیدم و اختلالات تهیه نشده بود. پدرش چار اعتیاد پیش محمد و ابوالفضل رفته‌ی چشم‌های هر بود و مادرش با شرافت تمام به نظافت خانه دویشان برق می‌زد. ابوالفضل بدانق تبدیل شده ها می‌پرداخت تا بتواند زندگی را بچرخاند. بود به ابوالفضل بازی گوش و مهربان و مدام باید خودمان دست به کار می‌شدیم تا بیش سرمه‌سر محمد می‌گذاشت. محمد کلاس از این به تعویق نیفتند. با خودکاری که لوله پنجمی بود و ظاهرش برعکس ابوالفضل، گچی‌اش جالب هم نبود، پایین شستم موهای بور و مژه‌های بلندی که به تار ستاره‌ای کشیدم تا موضوع رو فراموش نکنم. ابروهایش می‌خورد، صورت آفتا بسوخته با فرامزه هرچند دقیقه یکبار از رنگ روسای بدنی لاغرتر از حد معمول؛ موهایش خیلی ام که انگار امروز زیادی به دلش نشسته بود مرتب شانه شدم بود و خط اتسوی پیره‌ن تعريف می‌کرد و محمد با آرنج به هلویش چهارخانه و شلوار پارچه‌ایش جلب توجه می می‌کویید و زیر لب گوشزد می‌کرد که زشت است! همیشه وقتی زمان کلاس تمام می‌شد اما همیشه اضطراب و تنشی که همراه داشت باوجود خستگی غیرقابل وصف، منتظر خانواده بچه‌ها می‌ماندم و دفترهایشان را بررسی می‌کردم تا اگر لازم بود صحبتی هم بودم؛ با این‌که گاهی از دور حواسم به او بود داشته باشیم؛ با این حال غریزنهای پسرها را درک می‌کردم. این بار اما انگار کاملاً آرام شدم بود. محمد برای برادر کوچکش حکم گردند.

تکیه‌گاه را داشت و این راه ره دویشان به عنوان پرده‌ها را کشیده بودم و آفتاب داغ به میز فلزی و رنگ و رو رفته می‌تایید و من فکر می یک قرارداد ناشناخته قبول کردم بودند... سردرد ظهر خوب نشده بود و نمی‌توانستم کردم که چه قدر در برابر گرما کم صبرم! بخوابم. همه جا در سکوت محض به سر می کسی در کلاس نبود. در مدرسه هم همین طور. همه رفته بودند و من بودم و مدیر و افکار را منسجم کنم.

البته ابوالفضلی که می‌گفت محمد قول داده است که به دنیالم می‌آید، پس باید صبر کنم. خواستم با دستانم مانتوی گچی‌ام را بتکنم که فاجعه رخ داد و کل مانتو گچی شد. به ابوالفضل گفتم اگه دوست دارد می‌تواند

با من تا آخری بیاید. دستانش را در جیب هودیش کردم بود و مفرز من فریاد می‌کشید: «این بچه گرمش نمی‌شود؟» بدون حرف همراهم می‌آمد.

از آن طرف کلاس، صدای هممه نشان می‌داد نوشتن داستان کمی ترساندشون. صدامو دوباره کمی بالا بردم تا هممه آن‌ها هم آرام بگیره. بهشون نوید این رو دادم که هر جمله‌ای قابلیت داستان شدن را دارد و فقط شما باید تلاش کنید که داستان را ادامه دهید آن هم با کلمات خودتان. برای خوندن داستان هم نگران نباشید، قرعه‌کشی می‌کنیم.

این دفعه فرزاد بلند شد. با کمال آرامش که به نظر ذاتی می‌داد و این ذات از مادر مهربان و آرامش به او رسیده، عینکش رو جایه‌جا کرد و گفت: «آستیگمات درسته پارساجان.»

همین‌طور که جلوی کلاس بحث بود، امیرعلی بلند شد و با قلدری خاص خودش گفت: «بابا دستامون حوصله‌شون سرفت؛ ما که مهم نیستیم»

دوباره شروع کردم و طناب حواس همه‌ی بچه‌ها رو دوباره به سمت خودم کشیدم. ته کلاس ایستادم و این بار با صدای آروم گفتم: «خُب! با بغل دستیاتون با هم چهارتا کلمه دارید؛ درسته پارساجان؟» سرتکون داد و نشست. ادامه دادم: «با این چهارتا کلمه، هر دوی شما که روی یک نیمکت نشسته‌اید، دو جمله می‌سازید.» شروع کردم به پخش کلمات همزمان برashون بیشتر از بازی جدید می‌گفتمن: «وقتی کارت و گرفتید دستاتون رو می‌بندید و بدون این‌که نگاهی به کلمه‌تون بندازید منتظر شمارش من باشید؛ یادتون باشه جرزنی، هیجان بازی رو ازموون می‌گیره.»

حسام همین‌طور که چشماش بسته بود بالهجه بامزهاش گفت: «خااا، خائیم جمله هارو چه کنیم؟» یک برگه آچار می‌دهم به میز اول از سمت راست، هر گروه جملاتش رو می‌نویسه و شکلات‌تو دست من و برمی‌داره؛ برای خوردنش دست نگه می‌دارید تا همه جملات نوشته بشه و داستانی که روی برگه با جملات شما خلق شده خونده بشه.

محمد با صدای رسای خودش اجازه خواست داستان آخر و خودش بخواند.

چشم‌امویستم و با صدایی که خیلی وقتی بهش قدرت پرواز برای رسیدن به گوش‌های امیرعلی را داده بودم، خطاب به همشون گفتم چشماتون رو بیندید و کف دسته‌هاتون رو به سمت سقف سفید، نگه دارید. چشم چشم کردم تا بینم اهالی قرق در چه حالی هستند. نه! مثل این‌که جواب داده، چون امیرعلی سر دسته بازیگوش قرق‌کنندگان دستور به همکاری داده است.

خُب فکر کنم تا وقتی که از حالت اولیه خارج نشدنند باید داستان را براشون تعریف کنم. بچه‌ها خوب گوش کنید ببینید چی بهتون می‌گم. کف هر دستتون یه کارت قرار می‌دهم، روی کارت بک کلمه نوشته شده وقتی به دستاتون روی میز نگاه کنید چهارتا کلمه می‌بینید.

پارسا با هیجان همیشگیش خودش رو انداخت و سط کلاس و به امید این‌که اشتباه من و کشف کرده با صدای بلند گفت: «خانوووووم، خانوم شلمانی. ما فقط دو تا دست داریم؟ چطوری چهارتا کلمه ببینیم؟ مگه مثل مامان بزرگ‌ها آستیکماتیک گرفتیم؟»

بدون این‌که اجازه بدنهند من کلمه‌ای از دهانم خارج بشه، خودشون شروع کردن به آروم کردن پارسا، حسین می‌گفت: «یک نفس عمیق بکش؛ دم، بازدم، دم، بازدم.» پارسا حرکتش رو تکرار کرد و دوباره شروع کرد به تکرار جملات قبلش: «خانوووووم، خانوووووم، من آرومم. ولی من دو تا دست دارم فقط! چشمامم آستیکماتیک نداره، مگه پیر شدم؟»

ارزشیابی با طعنه شکلات

این بار صدای همهمه، زیبا بود؛ چراکه برای خلق کردن با هم به گفت‌گو پرداختند نه جدال... کلماتی که قرار بود روی یک برگه چاپ شوند و برای امتحان جمله‌سازی، ناسازاً نصیب‌شان شود؛ با خلق کردن یک داستان، حال خوب هدیه می‌دهند.

همان‌طور که پسرهای شیرینم با تمام حواس از کلمات‌شون استفاده می‌کردند تا ماجراجویی را بسازند، دفترچه کوچکم را برداشتیم و با خودکار هفت رنگم تلاش‌شون را ثبت می‌کردم.

ترتیب جملات و ردیف دانش‌آموزانم را خوب به یاد دارم و برای اطمینان دوباره ردیف نیمکت‌ها و اسمی آن‌ها را در برگه‌ای جدا رسم کردم. هنگام جمله‌سازی کنار هر کدام از آن‌ها می‌ایستم تا روند کارشان را بادقت بررسی کنم؛ مثل این‌که اگر صحبت از خلق در میان باشد، آن هم خلق یک داستان، جملات زیبا و خلاقانه‌ای به دست پسرانم نوشته می‌شود. جملات از املاه قبلی به مراتب بهتر است و این پیشرفت زمانی که داستان با صدای رسای علی و با جمله «ما دست به دست هم می‌دهیم» آغاز می‌شود، برایم شیرین تراز شکلات‌های گوشه لپشان بود.

بهاره سلمانی
مرکز آموزش عالی شهید شرافت تهران

من نمی خواهم بـِ روم مــدرسه!

زنگ تغیریح است. بعضی از بچه‌ها مشغول صحبت هستند و بعضی دیگر مشغول بازی. نیاز نیست برای پیدا کردنش وقتی زیادی بگذارم. تنها کافیه به دنبال دختری باشم که یه گوشه‌ای ایستاده و به بازی بچه‌ها نگاه می‌کند.

از همون روز اولی که پا به کلاس گذاشتم، رفتار هر یک از دانشآموزانم را ارزیابی می‌کرم. باران یکی از بچه‌هایی بود که از ابتدا ذهنم را درگیر کرده بود. دختر خجالتی، ساكت و گوش‌گیر کلاس. سعی کردم بتوانم دیواری که بین خودم و او هست را خراب کنم اما این دیوار جنسش با دیوارهای دیگر متفاوت بود.

با صحبتی که امروز با مادرش کردم، متوجه شدم که این رفتار باران تنها در مدرسه است و البته حرفی که مادرش زد، زنگ خطر را برام روشن کرد.

راستش خانم پارسا، من می‌خواستم با شما تماس بگیرم. ممنونم که زنگ زدید. من هر روز برای آوردن باران به مدرسه مسئله دارم، یک روز می‌گوید سرم درد می‌کند، یک روز می‌گوید دلم درد می‌کند، امروز هم که رسماً اعلام کرد من نمی‌خواهم برrom مدرسه! نمی‌فهمم مشکلش چیست!

از پنجراه فاصله می‌گیرم و به سمت کتابخانه می‌روم، حتماً باید فکری به حال این قضیه بکنم. در این شماره قصد داریم، در رابطه با دانشآموزان خجالتی و گوشه‌گیر کلاس نکاتی را بیان کنیم.

در هر کلاسی ممکن است که ما با چنین دانشآموزانی روبرو باشیم، برای این که آن‌ها را تبدیل به افرادی فعل کنیم، لازم است نخست علت این رفتار را در دانشآموزان ریشه‌یابی کنیم. ممکن است این رفتار ناشی از حسادت، احساس حقارت، مورد تمسخر واقع شدن، سختگیری معلمان و جدی بودن آن‌ها و همچنین شرایط خانواده و والدین باشد. برای از بین دانشآموزان را افزایش دهیم، مجموعه ای از راهکارها برای بهبود عملکرد دانشآموزان به شرح زیر است.

۱. زوم کردن ممنوع!

زمانی که متوجه این دیوار بین خود و دانشآموزتان شدید و سعی برای رفع آن کردید از توجه بسیار، زیر ذره بین قرار دادن دانشآموز و از اشاره کردن به موضوع خجالتی بودن آن‌ها پرهیز کنید. زوم کردن موجب افزایش این رفتار می‌گردد.

۲. همکلاسی فعل

بهتر است برای افزایش فعالیت این دانشآموزان، کلاس را به گروههای دو یا سه نفره تقسیم کنید و افراد فعل و پرشور را در کنار دانشآموز خجالتی قرار دهید، برای ایجاد روابط صمیمانه در کلاس، با برگزاری مسابقه، بازی کردن و کار گروهی انجام دادن این احساس را تقویت کنید.

*البته اگر دانشآموزتان تنها در برخورد با شما این رفتار را داشت و رفتار صمیمانه‌ای با همکلاسی‌هایش در کلاس برقرار کرده بود، او را در کنار دوستان خود قرار دهید.

۳. تو می توانی جواب بدھی؟

از پرسیدن سوالات سخت پرهیز کنید؛ ابتدا از سوالات ساده شروع کنید، با پاسخ دادن به هر یک از آنها او را تحسین و ترغیب کنید، این امر به افزایش اعتمادبهنگس دانشآموز کمک می کند.

۴. مواظیت در تصحیح

هنگام تصحیح اشتباهات دانشآموزان سعی کنید با ملایمت و آرامش خطایشان را گوشزد و توضیح دهید.

۵. بهبود رابطه و شکستن دیوار!

برای جلب اعتماد دانشآموزان در مورد علایقش از او بخواهید که صحبت کند و به این امر توجه داشته باشید که دانشآموزان، به خصوص مقطع ابتدایی پر تحرک و پر جنب و جوش هستند، پس اجازه تحرک و فعالیت در کلاس را به دانشآموزان خود بدهید.

۶. معلم یخی

در رفتار خود تعادل را حفظ کنید، رفتار سرد و جدی معلم باعث دوری دانش آموزان از او می گردد.

۷. قایم شدن!

این دانشآموزان اغلب تلاش می کنند که خود را از معلم پنهان کنند، مانع این رفتار شوید و محل نشستن آنها را به نیمکتهاي جلوی کلاس تغییر دهید.

سحر صیادی

پر迪س فاطمه الزهرا(س) اصفهان

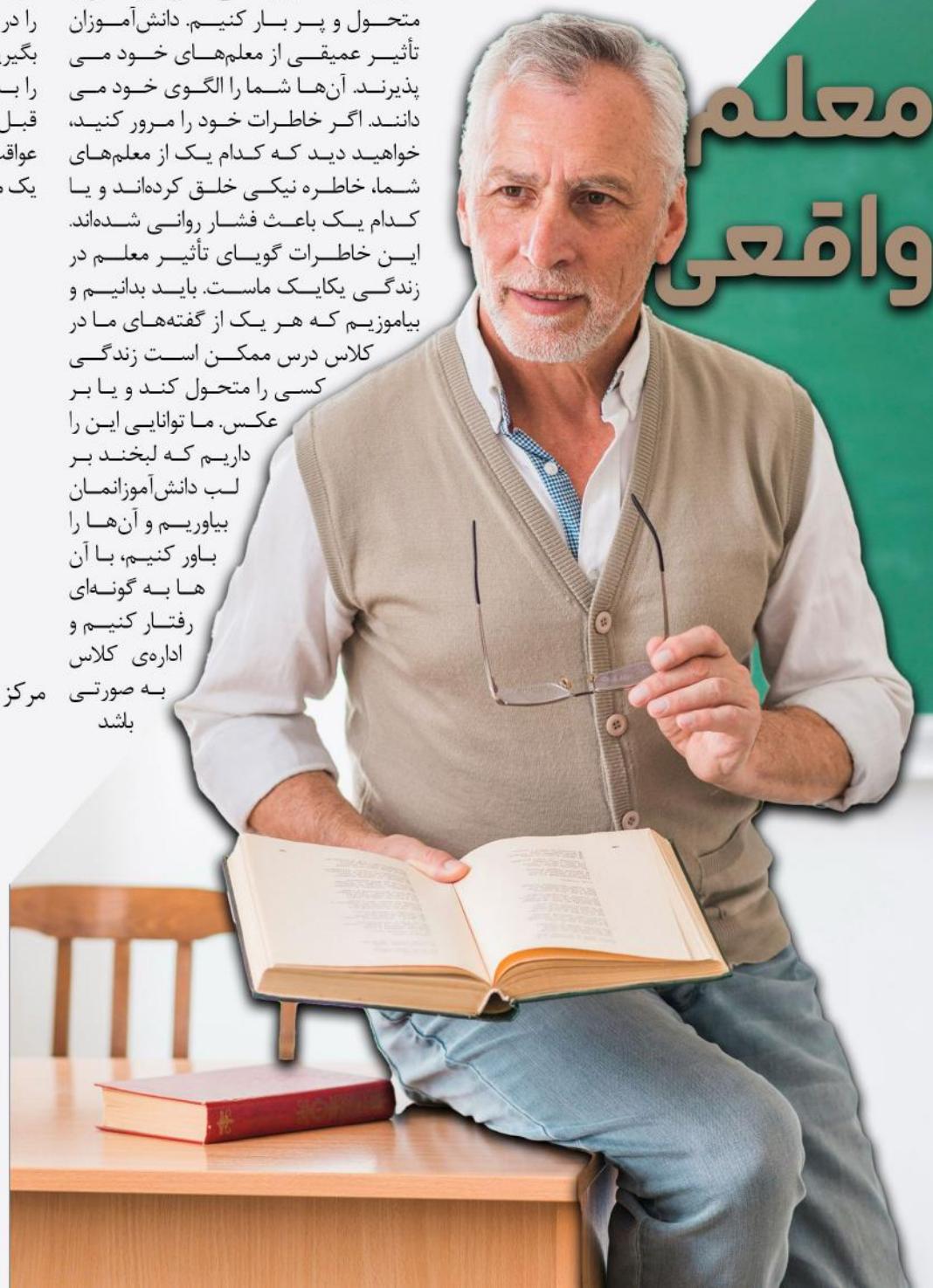

زنگ انشا بود و دانش آموزان شروع به خواندن کردند. در گوشاهای نشستم تا انشاهایشان را بررسی کنم. معلم نیز دفترچه ای در دست گرفت و شروع به یادداشت کرد. بعد از خواندن هر یک از آنها، تعریف و تمجید کوتاهی صورت می‌گرفت تا این که نوبت به دانش آموزی متفاوت رسید. انشای او سرشار از امید و روشنایی و تلاش بود. در ذهن گفت: «بالاخره پدایش شد، امیدوارم سرکوب نشود. معلم نسبت به انشای او واکنش نادرستی نشان داد و به دنبال او دانش آموزان خندهیدند. احساس بدی برای او داشتم.

سؤالی در ذهنم نقش بست: اگر یک معلم به دانش آموز خود باور نداشته باشد و او را مسخره کند، سایر شاگردانش چه رفتاری با یکدیگر و سایر انسان‌ها خواهد داشت؟

وقتی هر یک از آنها به خانه بروند و با دیگران ارتباط برقرار کنند، نور امید را خاموش نخواهند کرد؟ البته لازم به ذکر است که موارد استثنای نیز وجود دارد. من آن روز نقش دانش آموز نداشتم و تنها نظاره‌گر کار معلم بودم، اما علاقه‌هام را به زنگ انشای او از دست دادم. حال آن دانش آموز چه احساسی خواهد داشت؟ رفتار هم کلاسی‌هایش با او چگونه خواهد بود؟ در اطرافیان خود چند معلم را دیده‌اید که با قلب و روح خود به دانش آموز می‌آموزند و درس زندگی می‌دهند؟ حضور در مدرسه تنها فراگیری درس هایی نظیر ریاضی، علوم... نیست. بعنوان یک معلم باید فلسفه‌ی شغل خود را بدانیم، فلسفه‌ی دروس را بدانیم و در نهایت مسیر زندگی دانش آموزانمان را متحول و پر برار کنیم. دانش آموزان تأثیر عمیقی از معلم‌های خود می‌پذیرند. آن‌ها شما را الگوی خود می‌دانند. اگر خاطرات خود را مرور کنید، خواهید دید که کدام یک از معلم‌های شما، خاطره نیکی خلق کرده‌اند و یا کدام یک باعث فشار روانی شده‌اند. این خاطرات گویای تأثیر معلم در زندگی یکایک ماست. باید بدانیم و بیاموزیم که هر یک از گفته‌های مادر کلاس درس ممکن است زندگی کسی را متحول کند و یا بر عکس. ما توانایی این را داریم که لبخند بر لب دانش آموزانمان بیاوریم و آن‌ها را باور کنیم، با آن‌ها به گونه‌ای رفتار کنیم و اداره کلاس به صورتی بلشد

صبازاده‌حمدی
مرکز آموزش عالی شهید شرافت

که مشتاق تک‌تک ثانیه‌ها باشند. این‌ها یک شعار نیست؛ شغل معلم شغل انبیاست، شغلی که اگر آگاهانه عمل کنیم امید را در نسل انسان‌ها می‌بروئیم. دانش آموزی که در کلاس درس شما نشسته است، گفته‌های شما را به انسان‌های دیگر منتقل می‌کند. او بزرگ می‌شود و به سراغ شغلی می‌رود و با افکار خودش جامعه را تحت تأثیر قرار می‌دهد. اینجاست که نقش مهم ما در زندگی انسان‌ها آشکار می‌شود. گفته‌ها و رفتار معلم تنها در چارچوب کلاس درس نیست، آن‌ها در جهان گسترش می‌یابند و تکثیر می‌شوند.

من و شما به عنوان یک معلم مستولیم که نیکی را در جهان گسترش دهیم. دنیای کودکان از بدو تولد سرشار از پاکی و زیبایی است. سرشار از صداقت و مهربانی، باید کوشش کنیم که این ویژگی‌های خالصانه را در آن‌ها خاموش نکنیم. باید از آن‌ها یاد بگیریم نه این که افکار و رفتار اشتباه خود را به آنان منتقل کنیم؛ یک معلمی که قبل از هر نوع سخن و رفتاری می‌اندیشد و عوایق آن را می‌ستجد.

یک معلم واقعی باشیم.

کارکردهای شناختی چه هستند و چه اهمیتی دارند؟

برای تمامی رفتارهای روزانه ما انسان
ها لازم است.

توجه، پردازش‌های شناختی انتخاب
شده هستند که در راستای صرف
انرژی شناختی و پرداختن به یک یا
چند محرک خارجی مانند صدا و
تصویر یا محرکه داخلی مانند افکار و
احساسات درونی به کار می‌روند. این
کارکرد شناختی گاه ساعتها روی یک
موضوع به طور ثابت متتمرکز می‌شود
یا بین چندین محرک جایه‌جا می‌
شود و انتقال می‌باید که در حالت اول
توجه از نوع پایدار و در حالت دوم از نوع
تقسیم شده است اما گاهی نیز
شرایطی پیش می‌آید که از بین
چندین محرک یکی را انتخاب کنیم و
بقیه را نادیده بگیریم؛ مانند زمانی که
در اتاق کار خود در حال مکالمه تلفنی
با رئیس خود هستیم و باید به گفت
گوی همکاران صدای برنامه‌ای که از
رادیو پخش می‌شود و زنگ پیوسته
تلفن همراهمان بی‌توجه باشیم این
توجه از نوع انتخابی است از آنجایی که
توجه ارتباط بسیار نزدیکی با حافظه
دارد، باید در بیماری‌های اختلال حافظه
مورب بررسی قرار گیرد.

۲. حافظه کاری

حافظه کاری نوعی از حافظه است اما
به دلیل اهمیتی که در فعالیتهای
روزمره دارد به طور مستقل بررسی می‌
شود حافظه کاری در واقع اطلاعات را
برای مدتی کوتاه و به منظور خاص
ذخیره می‌کند، در صورتی که اطلاعات
وارد حافظه بلند مدت نشوند به
فراموشی سپرده می‌شوند. این حافظه
مانند میز کاری است که اسناد مورد
استفاده روی آن قرار دارند، زمانی که
می‌خواهید یک شماره تلفن را تازمان
برقراری تماس تلفنی حفظ کنید آن را
مرتب با خود تکرار می‌کنید اما بعد از
برقراری تماس وقتی دیگر به آن نیاز
نداشید به سرعت از حافظه کاری شما
پاک می‌شود از دیگر ویژگی‌های این

سلامت جسمانی
نتوانست او را به
زندگی عادی باز
گرداند.
نکته دوم این که در
این داستان باید به
آن اشاره کرده، اهمیت
ناحیه پیشانی مغز در کارکردهای
شناختی است که ورود میله آهنی به داخل
آن آسیب‌هایی را ایجاد کرد که تازمان
مرگ نیز درمان نشد و او را از داشتن زندگی
عادی محروم کرد
بنابراین می‌توان چنین برش از همه
ما انسان‌ها علاوه بر آن که بدنی سالم نیاز
داریم برای داشتن زندگی فردی و اجتماعی
زیادی به مغز سالم که از پس مجموعه
گسترهای از کارکردهای شناختی بر می‌آیند،
نیاز داریم. حافظه، توجه، تصمیم‌گیری،
قضاآفت، کنترل احساسات، برقراری روابط
اجتماعی، مهارت‌های بصری، توانایی انجام
محاسبات برنامه‌ریزی و مدیریت زمان و
بودجه تنها بخش کوچکی از این مجموعه
هستند که از همان زمان بعد از تولد، شروع
به شکل‌گیری می‌کند و در طول عمر
انسان تکامل می‌باید. اگر هر یک از این
کارکردها واحد مستقل را تشکیل می‌دهند،
ارتباطات و تعاملات متقابل بین آن‌ها باعث
می‌شود کوچکترین آسیبی که به هر
یک می‌رسد، در واحدهای دیگر نیز تأثیر
بگذارد و عملکردشان را تغییر دهد. برای آن
که بتوانیم بیشتر با تغییرات این کارکرد
آشنا شویم در ادامه این مطلب برخی از
مهم‌ترین عملکردهای شناختی انسان را
معرفی می‌کنیم و در بخش‌های بعدی به
تغییرات آن‌ها می‌پردازیم.

۱. توجه و تمرکز

حتماً تابه حال برای شما هم شرایطی
پیش آمده است که گفته باشید «نمی‌توانم
حوالم را جمع کنم یا نمی‌توانم روی کار
تمرکز کنم» این جملات نشان‌دهنده
عملکرد ضعیف یکی از مهم‌ترین کارکردهای
شناختی مغز یعنی توجه است که تقریباً

حدود ۷۰ سال پیش در ایالت ورمونت کشور
آمریکا، فینیاس گیج ۲۵ ساله مشغول کار نزدیک
به یک ریل قطار در حال ساخت بود که
ناگهان انفجاری رخ می‌دهد و به موجب آن
یک میله آهنی کمتری از ناحیه پیشانی وارد
سر او می‌شود و بعد از عبور کامل از سر و
شکافت آن از بالای سرش خارج می‌شود و
حدود ۱۰ متر دورتر بر
زمین می‌افتد. برخلاف تصویر پزشکان زنده
ماندو حتی بعد از مدت بسیار کوتاهی به
زنده‌گی عادی خود بازگشت اما هم‌زمان با
بهبود جسمی گیج، اطرافیان او متوجه بروز
تغییراتی در رفتار و شخصیت شده بودند که
برایشان عجیب و باورنکردنی بود کارگری که
پیش از وقوع حادثه به دلیل رفتار و
شخصیتش سرآمد همکاران و دوستان خود
بود، یکباره تبدیل به فردی شد که
شخصیت و رفتار نامناسب باعث اخراج و از
 محل کار و کناره گیری از جمع دوستان و
اعضای خانواده شد. ناسراگوبی، پرخاشگری،
رفتار نامناسب اجتماعی و نوسان خلقی و
نداشتن ثبات رفتاری از جمله علائم این
حادثه بودند که در تحقیقاتی که برای او
صورت گرفت به آسیب ناحیه پیشانی مغز
بر اثر ورود میله آهنی نسبت داده شد.

داستان فینیاس که از همان زمان تا امروز
یکی از مهم‌ترین نمونه‌های انسانی در حوزه
مطالعات علوم اعصاب است، حامل نکات
مهمی است که اشاره به آن‌ها در این بخش
درک عمیق‌تری را در خصوص کارکردهای
شناختی و اهمیت آن‌ها را می‌دهد.

اولین نکته برتری سلامت شناختی بر
سلامت جسمانی برای داشتن یک زندگی
عادی است؛ بعد از حادثه انفجار متابع معتبر
خبری اعلام کردند که گیج توانسته از در
همان روز حادثه بر روی پای خود راه برود و
جز چند مورد استخوان شکسته در جمجمه
که همان روز نیز برداشته شد، مشکل جدی
و نگران‌کننده جسمی نداشته است اما

۴. زبان
مهارتی که تنها منحصر به انسان است و امکان برقراری ارتباطات بیرونی و درونی را به او می‌دهد این که ما می‌توانیم فکر کنیم با همنوعان خود حتی با زبان اشاره صحبت کنیم، برای یکدیگر نامه بنویسیم، روزنامه و نامه بخوانیم یا حتی با خودمان صحبت کنیم (گفتار درونی) به دلیل وجود کارکرد شناختی زبان است؛ این مهارت بسیار حائز اهمیت است؛ چراکه زندگی بدون داشتن آن امکان‌پذیر نخواهد بود.

۵. کارکردهای اجرایی
استدلال، تصمیم‌گیری و حل مسئله، مهار پاسخ، برنامه‌ریزی، مدیریت زمان، ارزیابی نتایج، هماهنگی و سازماندهی تنها بخشی از مجموعه گسترهای از کارکردهای اجرایی هستند که با قرار گرفتن در بالاترین سطح کارکردهای شناختی نقش هدایتگر رفتار انسان برای رسیدن به اهداف مشخص را بر عهده دارند کارکردهای اجرایی در تمامی لحظات زندگی همراه شما هستند و شما در صورتی می‌توانید در انجام هر کاری موفق شوید این کارکردها در مغز شما به خوبی سازماندهی شده باشند امروزه بسیاری از مشاوران تحصیلی نیز عقیده دارند که عملکردهای اجرایی سالم شرط لازم برای موفقیت تحصیلی است.

۶. کارکردهای بصری فضایی
برای این که در مکانی ناشناخته گم شویم و مسیرهای رفت و آمد خود را پیدا کنیم هنگام راه رفتن به اشیا و موانع برخورد نکنیم تصویرسازی ذهنی انجام دهیم و اندیشه‌های خود را به طور تصویری در ذهن تجسم کنیم نوعی پردازش شناختی تحت عنوان کارکردهای بصری فضایی در مدارهای عصبی صورت می‌گیرد که برای عملکرد بهینه سایر کارکردهای شناختی ضروری است.

برای مثال روز ۱۷ آبان ماه در خانه دوست صمیمی تان چنین اتفاقی در نوع خاصی از حافظه به نام (حافظه رویدادی) ذخیره می‌شود که بر اثر تداخل زمان و در صورت عدم تکرار و مرور کمرنگ می‌شوند و تنها کلیاتی از آن‌ها باقی می‌ماند اما اطلاعات مانند نام رئیس جمهور پیشین و پایتخت کشورها از جمله مواردی هستند که در نوعی دیگر از حافظه تحت عنوان (حافظه معنایی) که در حقیقت گنجینه دانش و اطلاعات عمومی فرد است ثابت و ذخیره می‌شوند.

در نوعی دیگر از حافظه (حافظه رویه ای) خوانده می‌شود، اطلاعات مربوط به چگونگی انجام یک مهارت آشنا مانند رانندگی، آشپزی، نوختن یک ساز موسیقی و کار با یک نرم افزار کامپیوتری ذخیره می‌شود این نوع حافظه پایدارترین نوع حافظه در گذر زمان است. در بیماری آلزایمر نیز کم ترین آسیب را می‌بیند.

در مقابل حافظه بلند مدت انبار کوتاه مدت و ذخیره اطلاعات نیز در مغز وجود دارد که اطلاعات کمی را تنها برای مدت زمان کوتاهی چند دقیقه ذخیره می‌کند با مرور و تکرار منظم این اطلاعات می‌توان آن‌ها را وارد حافظه بلند مدت کرد.

برای مثال خاطرات مربوط به اتفاقات گذشته از قبیل خاطرات اولین روز مدرسه، جشن تولد دوست صمیمی تان در ماه گذشته و... اطلاعاتی هستند که در بستر زمانی و مکانی خاصی رخ داده‌است

برای مثال خاطرات مربوط به اتفاقات گذشته از قبیل خاطرات اولین روز مدرسه، جشن تولد دوست صمیمی تان در ماه گذشته و... اطلاعاتی هستند که در بستر زمانی و مکانی خاصی رخ داده‌است

الهه خادم حضرتی
دانشگاه فرهنگیان امام خمینی ره کاشان

منبع: کتاب مغز من در گذر زمان

نمایز فارسی!

بسم الله الرحمن الرحيم

هست كلید در گنج حکیم

دانش آموز نوجوانی در مدرسه سؤال کرد چرا باید نماز را عربی

بخوانیم؟ زبان مادری ما که عربی نیست!

از او پرسیدم: زبان مادری همه خلبان‌ها که انگلیسی نیست،

پس چرا همه آن‌ها به این زبان با هم دیگر صحبت می‌کنند؟

گفت: بخاطر اینکه یک قرارداد بین‌المللی است.

گفتم: چون خلبانی کاری جهانی است، نیاز به زبان واحد دارد.

دین اسلام همچون خلبانی جهانی است، نیاز به زبان واحد دارد.

میلیونها مسلمان با ملت‌ها و زبان‌های مختلف در مکه و کربلا

جمع می‌شوند. تصور کن همه با یک زبان با خدا حرف بزنند،

تا وحدت و قدرتشان بیشتر نمایان شود بهتر است، یا هر کدام

گوشاهای بشینند و با زبان مادریشان حرف بزنند؟

گفت: خب معلوم است اگر همه با هم باشند که قدرت و

وحدتشان بیشتر شود، بهتر است.

سؤال پرسید: حرف من این است که چرا خدا زبان عربی را

انتخاب کرده؟ عرض کردم: خدا همه زبان‌ها را بدل است. اهل

پارتی بازی هم نیست. خود خدا برای ما انتخاب کرده که با

زبان عربی با او حرف بزنیم. حاضری به انتخاب خدا احترام

بگذاری؟ گفت: بله.

فقط یک مشکلی هست: اگر نمازمان را درست تلفظ نکنیم

نمازمان باطل می‌شود؟

گفتم: تو تلاشت را بکن خدای مهریان سخت‌گیر نیست. بلل

حبشی شین راسین تلفظ می‌کرد. می‌گفت: «اسهد ان لا اله الا

الله» یا بعضی ترک‌ها «قاف» را «گ» تلفظ می‌کنند. می‌گویند:

«گل هو الله احد».

ولی چون تلاش کرده‌اند خدا از آن‌ها قبول می‌کند.

گفت: ولی من ترجمه نماز را نمی‌فهمم!

عرض کردم بین نماز ۱۹ جمله واجب دارد. معنی بعضی از

كلمات را هم می‌دانیم مثل الله، الرحمن، الرحيم و... اگر یک

ساعت وقت بگذاریم معنی بقیه جملات را هم به راحتی می‌

توان یاد گرفت.

قبول کرد و گفت: اما اگر با زبان مادری با خدا حرف بزنم

بیشتر لذت می‌برم.

استاد نفیسه میرعسکری

معرفی مالک‌الغایب

دیکته‌نویسی و راهکار بازی

مجید جان دل‌بندم، اون روز روز!

یک روز که امید از مدرسه برگشت، کیف‌ش را به طرفی پرتاپ کرد، اخم کرد، لبس را ورچید و خودش را روی مبل انداخت. مادرش از او پرسید: «امید از مدرسه چه خبر؟ امروز سبب گرفتی یانه؟» مادر امید به او قول داده بود اگر امید سه بار پشت سر هم املایش را سبب (نمره کامل) بگیرد، برایش یک آدم آهنی بخرد. امید گفت: «دیکته با من لج دارد، هرچه تلاش می‌کنم نمی‌شود که نمی‌شود.» مادر امید گفت: «دفترت را بده بینم.» بعد دفتر را باز کرد و ورق زد. وقتی به املای آن روز امید رسید لحظه‌ای مکث کرد و آن را بررسی کرد و یکدفعه زد زیر خنده و گفت: «مجید جان دل‌بندم، اون روز روز!» امید که با تعجب مادرش رانگاه می‌کرد گفت: «منظورت چیست؟» مادر گفت: «اینجا رانگاه کن، به جای کلمه روز نوشته زور تو پ را هم توت نوشتی. به خاطر همین نتوانستی سبب بگیری.» امید با عصبانیت گفت: «چقدر خنگم، چرا من این‌طور نوشتم!» مادرش در جواب گفت: «نه عزیزم، تو اصلاً خنگ نیستی، فقط دقت دیداریت کم است. بیا با هم چندتا بازی کنیم...».

از این دست مشکلات به احتمال برای همه مابه وجود آمده است و همه ما آن را به نوعی تجربه کرده‌ایم و یا در اطرافیان خود دیده‌ایم. شما هم حتماً نمونه‌هایی را دیده‌اید که مثلاً انواع (س، ص، ث) را از هم تشخیص نمی‌دهند و یا کلمات را بر عکس می‌نویستند.

اختلالات و یا مشکلات دیکته‌نویسی انواع مختلفی دارد و برای هر کدام از آن‌ها رهکاری وجود دارد.

بعضی از والدین برای پیشرفت فرزندشان در دیکته‌نویسی راه‌هایی را در پیش می‌گیرند، برای مثال: شروع به نصیحت کردن و پند و اندرز می‌کنند و یا خدایی ناکرده دست به تحقیر و سرزنش می‌زنند و یا شروع به انتقاد از معلم می‌کنند. بعضی اوقات هم با تمرین و تکرار آن کلمات به نتیجه می‌رسند. اما همان‌طور که بالاتر اشاره کردم، اختلالات دیکته‌نویسی انواع مختلفی دارد و برای هر کدام راه حل‌های ساده‌تر و دلنشیان‌تری هم برای کودکان وجود دارد.

در اینجا امید قصهٔ ما دقت دیداری‌اش کم بود. دانش‌آموزانی که دقت دیداری‌شان پایین است، معمولاً در امتحانات سؤال را جامی اندازند و یا در دیکته‌نویسی حروف را جایه‌جا می‌نویسن، اضافه‌نویسی دارند و نقطه‌ها را عقب جلو می‌نویسن. مشکلات دیگری که ممکن است دانش‌آموزان در دیکته‌نویسی داشته باشند، شامل: قرینه‌نویسی (وارونه‌نویسی)، جدا نویسی-سرهم نویسی، کندن‌نویسی و اختلالات ناشی از حافظهٔ دیداری و شنیداری و... است.

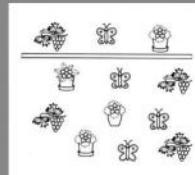
امروز می‌خواهیم با چند نکته درباره دقت دیداری (تمیز دیداری) و راههای تقویت آن آشنا شویم. نخست این که اختلال دقت دیداری یعنی: کودک در ادراک ریزه‌کاری‌ها و جزئیات، کلمه‌ای که به خاطر سپرده است، دچار مشکل شده و در نوشتن آن مرتكب اشتباه می‌شود. برای مثال به کلمات زیر دقت کنید:

قفسه: قسفه

کبریت: کربیت خانه: جانه

راهکارهایی برای تقویت توانایی در دقت دیداری

۱. تصاویری مشابه تصویر زیر رسم می‌کنیم و از کودک می‌خواهیم دور یکی از اشکال هندسی که ما مشخص می‌کنیم، دایره‌ای را رسم کند.

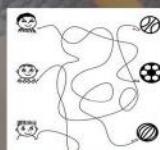
۲. کارت‌های مقوایی، به ابعاد ۷*۱۰ سانتی‌متر تهیه می‌کنیم. در ستون سمت راست کارت، یک حرف می‌نویسیم و در ستون سمت چپ کارت، چند حرف دیگر را علاوه‌بر حرفی که در سمت راست نوشته بودیم، می‌نویسیم. سپس از دانش‌آموزان می‌خواهیم که حرف سمت راست را در میان حروف سمت راست چپ پیدا کنند:

نمونه حروف سمت راست را در بین حروف دیگر بیابید.
ج، ی، ص، چ، گ، ح، خ
د
ر، ز، و، د، ا، م، ذ
ل
ک، ن، ی، م، ل، گ، س
گ
ل، ک، ی، گ، چ، ح

۳. دو تصویر را در اختیار کودک خود می‌گذاریم و از او می‌خواهیم تفاوت بین دو تصویر را بیابد. مثلاً تفاوت در رنگ اشیا، شکل و اختلاف بین دو تصویر.

۴. از تمرين‌هایی استفاده می‌کنیم که کودک بتواند شباهت و تفاوت‌های را متوجه شود؛ برای مثال به تصویر زیر دقت کنید. در این تصویر از کودک خواسته شده توپی را که به ظاهر پسرچه شبیه‌تر است را به دستش برساند.

به یاد داشته باشد مهم‌ترین مرحله، تشخیص است و بهتر است برای بازدهی بیشتر به مراکز یادگیری ارجاع داده شود و اقدامات مورد نیاز، زیر نظر مشاور باشد. همچنین بهتر است جلوی کودک اصطلاح اختلال یا مشکل را به کار نبریم، هر کدام از اختلالات دیکته‌نویسی، دلایل و راهکارهای خاص خود را داردند. سعی کنیم با حوصله و تمرين و بالا بردن عزت نفس کودکانمان به جای سرزنش و نصیحت، باعث پیشرفت و ارتقای آنان شویم.

منابع: تبریزی، مصطفی؛ تبریزی، نرگس و تبریزی، علیرضا (۱۳۸۴). درمان اختلالات دیکته‌نویسی. انتشارات فراوان

مونا حدادی
پردیس شهید شرافت تهران

چگونگی بطرف کردن اضطراب داش آموزان

به کیفیت زندگی اهمیت بدھید نه به کمیت آن.
حالات شک و وسواس را از خود دور کنید حتی اگر خطری رخ ندهد.
خودتان را با مسائل سرگرم کننده آسوده کنید (هر چیزی که باعث سرگرمی و آرامش شما می‌شود).
در هنگام ظهر استراحت خوبی داشته باشید و یا بعضی وظایف سبکی را که مایلید انجام بدھید.
روحتان را آزاد بگذارید و انرژی خود را حفظ کنید.

می‌توان به طور خلاصه گفت:
خودتان سرنوشت را رقم بزنید.
جسور باشید نه ستیزه جو.
برای خود ارزش قائل شوید.
صادق باشید و درستکار.
نه گفتن را بیاموزید.
به خود فرست بیشتری بدھید.
استراحت کنید.
تنفس صحیح را فراموش نکنید.
قبل از درگیر شدن صبر کنید و تأمل کنید.

زمان نگرانی خود را محدود کنید.
به کارهای خود نظم و ترتیب ببخشید.
دکمه‌ی قرمز را موقع اضطراب فشار دهید تا به آن پایان بدید.
منبع:
فرهمندیان، نیما، فخارزاده، زهرا (۱۴۰۱)،
مجموع مقالات تربیتی، سیویلیکا

نیما فرهمندیان زهرا فخارزاده

راههای درمان استرس و اضطراب:
اگر کارهای دشوار و مشغولیتهای زیاد دارید تا جائی که ممکن است انجام بعضی کارها را به دیگران واگذار کنید.

فعالیتهای روزمره خود را با ملایمت و آرامش انجام دهید تا زیبایی‌های محیط را بینید (مثلًا در راه رفتن به سر کار یا هنگام رفتن به مدرسه).
بین فعالیتهای کاری، وقت کافی در نظر بگیرید تا کار به طور پیوسته و خسته‌کننده انجام نشود.

برنامه‌ریزی روزانه خود را در حد توان در نظر بگیرید، یعنی بیش از توانایی خود کاری انجام ندهید؛ زیرا باعث فشارهای روحی می‌گردد.
یک برنامه‌ی زمانی برای کارهای غیرمنتظره در نظر بگیرید. زودتر از حد معمول از خانه خارج شوید تا این کار با عجله انجام نگیرد؛ چنانچه این زمان به ۲۰ دقیقه در صبح برسد، به خودتان تلقین کنید با موقعیت یا فرست جدیدی مواجه نشده‌اید حتی اگر فکر می‌کنید روز پر مشغله‌ای را در پیش دارید.

در حد امکان از کارهای طولانی مدت پرهیز کنید که در آن مجبور به تلاش زیاد و عجله نشوید. به خودتان یادآوری کنید که خطأ و اشتباه زیاد در اثر عجله زیاد پیش می‌آید و بر عکس، کارهای بدون خطأ و با خطای کم را می‌توان با آرامش انجام داد.

فقدان توانایی تنظیم هیجان می‌تواند منجر به برانگیختگی‌های هیجانی زیان آور، ناسازگاری و عدم هدایت هیجان شود و بدین ترتیب مانع از داشتن توانایی عملکرد سازش یافته و شایسته گردد. افرادی که در تنظیم هیجان‌های خود مهارت ندارند، قادر نخواهند بود از خود در مقابل تنیدگی محافظت نمایند. چنین افرادی، افسردگی، نالمیدی و اندیشه پردازی خودکشی بیشتری را گزارش می‌دهند.

بنابراین مدیریت و سازماندهی هیجانها به فرد کمک می‌کند تا در شرایط استرس‌زا از راهبردهای سازش یافته، کارآمد و مثبت تنظیم هیجان استفاده کند و بر عکس، هرچه مدیریت و سازماندهی هیجانی ضعیف تر باشد، احتمال بروز بحران‌های هیجانی در شرایط استرس‌زا و استفاده از راهبردهای سازش نایافته‌تر و ناکارآمدتر مثل راهبردهای هیجان مدار منفی، افزایش می‌یابد.

در سال‌های اخیر توجه متخصصان به موضوع تنظیم هیجان در سازگاری با رویدادهای استرس‌زا در زندگی باعث گردیده تا برخی پژوهشگران به مطالعه راهکارهای شناختی مؤثربر کنترل و تنظیم هیجان بپردازند.

شواهد زیادی نشان می‌دهد که تنظیم هیجان با موفقیت یا عدم موفقیت در حوزه‌های مختلف زندگی مرتبط است. روش تحقیق کتابخانه‌ای باشد.

استرس علل بسیار مختلفی دارد که می‌توان آن‌ها را در سه بخش عمده طبقه‌بندی کرد:

- الف. جنبه زیستی و ژنتیکی؛
- ب. عوامل و علل مربوط به دوران اولیه زندگی؛
- ج. استرس‌ها و عوامل موجود در زندگی کنونی؛

در هنری حوالی !!

وارد یک دنیای جدید یعنی دنیای مادرانه شدم و باید برنامه‌ریزی می‌کردم و چون من از همان ابتدای دبیرستان همه روزهایم را برنامه‌ریزی می‌کردم از ثانیه به ثانیه استفاده می‌کردم و دیدم که می‌توانم در کنار درسم کارهای مادرانه و همسرانه هم داشته باشم.

۵. شما در دانشگاه خیلی فعال هستید؛ دوست دارم درباره کارهایتان و فعالیت‌هایی که داشتید برایمان بگویید.

من از همان ابتدای ورود به دانشگاه دبیر کانون مهدویت دانشگاه شدم، در این دوسال هم سردبیر نشریه تربیت شدم و علاوه بر آن در نشریه تابش نویسنده و ویراستار بودم، همچنین در نشریه عمار، رستاک، ایران کوچک، آواز فجر و نشریه‌های مختلف دیگر هم فعالیت داشتم.

۶. چرا به شما می‌گویند مادر نمونه؟
فکر کنم به خاطر برنامه‌ریزی ام باشد؛ چون یاد گرفته‌ام که برنامه‌ریزی داشته باشم و در همان زمان تعیین شده حتماً کارم را انجام بدhem و در واقع به آن برنامه‌ریزی پایبند باشم و همین باعث شده که از لحظه‌به لحظه روز استفاده کنم.

۷. در رابطه با ازدواج توصیه‌تان به دانشجوها چیست؟

چیزی که من از بچه‌ها متوجه شده‌ام این است که بچه‌ها می‌گویند اگر ما ازدواج کنیم چون حقوق بگیر هستیم حقوق من مال خودم و حقوق شوهرم هم برای کارهای خانه است و این اصلاً خوب نیست؛ به نظرم وقتی یک دختر و پسر باهم ازدواج می‌کنند همه چیزشان با هم است چه خوبی، چه بدی، چه خوشی و چه ناخوشی.

۱. ممنون می‌شوم خودتان را معرفی کنید.

زهره‌هاشمی نژاد هستم، دانشجوی کارشناسی آموزش کودکان با نیازهای ویژه، دانشگاه فرهنگیان امام خمینی کاشان.

۲. چرا دانشگاه فرهنگیان را انتخاب کردید؟

من در یک خانواده فرهنگی به دنیا آمدم و پدر و مادرم مشوق من بودند، بالاخره بعد از کنکور با رتبه خوبی که آوردم انتخاب رشته کردم و رشته آموزش کودکان با نیازهای ویژه اصفهان قبول شدم.

۳. چه شد با این حال که دانشجو بودید ازدواج کردید؟ ماجراهی ازدواجتان را برایمان تعریف کنید.

قبل از این که وارد دانشگاه شوم خانواده همسرم با مادرم صحبت کرده بودند اما به من چیزی نگفتند. روزی که مامان بهم زنگ زد، من در خوابگاه بودم و وقتی بهم گفت، تا صبح نخوابیدم و درباره‌اش فکر کردم که آیا می‌توانم در کنار درسم زندگی مشترک هم تشکیل بدهم یا نه؛ که بالاخره با شناختی که از خودم داشتم، تصمیم‌را گرفتم. خودم هم قبل ملاک‌هایی را برای خودم تعیین کرده بودم و وقتی که با همسرم روبرو شدم فهمیدم که همسرم یک سری ملاک‌هایم را دارد. با چند مشاور هم صحبت کردم، گفتند مشکلی ندارد و می‌توانی در کنار درس، ازدواج و همسرداری را هم داشته باشی و با شناخت کامل انتخاب کردم.

۴. در مورد کوچلویتان برایمان بگویید.

ترم هفتم بودم که صاحب فرزند شدیم و زندگی ما را شیرین‌تر کرد.

۸. چه صحبتی با مسئولین دانشگاه دارید؟

به نظرم بهتر است که مسئولان دانشگاه تا آنجایی که در توانشان است و تا آنجایی که بودجه بهشان داده می‌شود، محیط دانشگاه، غذا و خوابگاه را جویی برای دانشجو فراهم کنند که زندگی راحتی داشته باشد و در جشن‌هایی هم که برگزار می‌شود به نظرم بهتر است برای دانشجو از دل و جان مایه بگذارند، حتی اگر شده یک هدیه کوچک هم برایش تهیه کنند و به دانشجو توجه کنند.

۹. مزایا و مشکلات دانشجویی که هم مادر و هم همسر است و هم قرار است معلم بشود، چیست؟

از مزایای آن می‌توانم بگویم زمانی که وارد حیطه همسرداری شدم، زمانی بود که واقعاً درس‌ها برایم سخت بودند و اینجا همسرم خیلی پشتیبانم بود و کمک می‌کرد. شاید بعضی از درس‌ها را متوجه نمی‌شدم اما وقتی که در کنار همسرم درس می‌خواندم خیلی متوجه می‌شدم همین که کنارم بود و به من دلگرمی می‌داد. اما بعد از این‌که فرزندمان به دنیا آمد، مجبور بودم یا وقتی که خواب بود کارهایم را انجام می‌دادم یا اگر هم بیدار بود روی پایم می‌گذاشتم و رایانه کنارم بود و کارهایم را انجام می‌دادم. بعضی وقت‌ها خودم تعجب می‌کنم که چگونه می‌توانم همه این کارها را با هم انجام بدهم.

۱۰. کلام آخر

به نظر من در کنار درس، اگر بخواهی هم می‌توانی همسر خوبی برای همسرت باشی و هم مادر خوبی برای فرزندت و به قول این جمله معروف «از تو حرکت و از خدا برکت» حرکت کن در سختی‌هایش می‌افتد اما آخرش به چیزی که می‌خواهی و به آن کمالی که مدنظرت است می‌رسی ...

زهرا هاشمی نژاد

ثنا آدآک

طایپو یعنی معاشرات جهار فطر

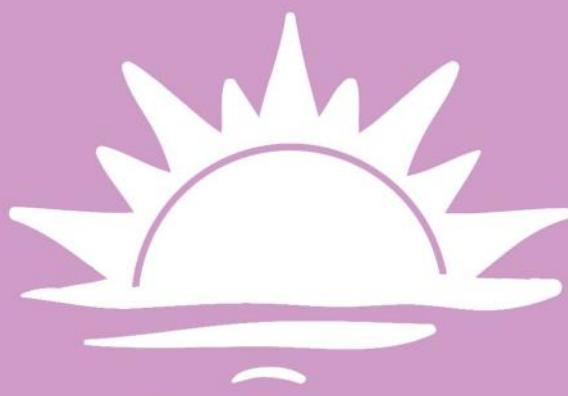

راه ارتباطی نشریه

@tabesh_mag

تابشی به قلمرو آفتاب...